

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 20 Iulie.

Scirea că monarchul nostru va avé o convenire la Gastein cu împératul Germaniei, se adevéresce și de cătră foile germâne. Aceasta convenire va avé mai mult caracterul unui act de amicitie, decât o însemnătate politică; dovadă, că atât principele Bismark cât și contele Andrássy va lipsi dela Gastein.

Toate foile pestane se ocupă cu retragerea contelui Zichy. Organele opoziționale reduc aceasta schimbare a incidentului la intervențiunea împératului, care nu voesce a suferi corupțiunea în oficiu. Atitudinea șoadă care a observat-o Tisza în aceasta afacere se supune chiar și de foile guvernamentale unei critici aspre.

O scire din Constantinopole vestesce, că trupe austro-ungare ar fi și intrat deja în Növi-Bazar; în Viena aceasta scire se desmințesce în mod foarte hotărît. Nu este de presupus și de cătră Lloyd, că dela trăgerea de până acum să se fie luat o hotărîre pentru o acțiune grabnică, înainte de ce comisiunea austro-ungară-turcească nu și-a împlinit chemarea sa. Aceasta comisiune se află încă în Seraievo și pare că nu se simte trebuința a accelera activitatea ei.

Despre cestiunea evreească din România avem de astădată atâta a nota, că diarul „Pressa” publică o provocare cătră Israeliți, a se adresa îndată cătră cameră pentru dobândirea indigenatului. Provocarea aceasta întru atâta merită atențiune, întru cât se vede, că speranța Românilor, a deslega cestiunea Evreilor într'un mod favorabil câștigă tot mai mult în firmitate.

Sgomotele ivite mai întăiu în presa engleze, că armata rusă nu va evacua peninsula balcanică până la terminul prescriș, au dat ocașiune cabinetului vienez, să facă o întrebare amicală la Peters-

burg. Răspunsul la aceasta a fost asigurarea că la 4 August cel din urmă soldat rus va părăsi teritoriul turcesc. O altă depeșă dăce, că secretariul de stat Giers ar fi răspuns la întrebarea lui Kalnoky, că evacuarea va fi terminată până la 3 August, dar obsevă tot de odată că va trebui să întrebe din nou la ministeriul de resbel, dacă nu cumva s'au ivit niscare-va pedeci neașteptate. Acest din urmă soldat rus, dăce „Neue freie Presse”, va mai crea multe greutăți diplomației europene. Cu ocașiunea interpelării adresate guvernului italian asupra politicei din afară, d. Cairoli, președintele consiliului, a declarat senatului că guvernul va esecuta strîns tratatele. D. Cairoli s'a pronunțat într'un mod foarte simpatice în favoarea Greciei și a României. În privința României, el a și dăce că Italia va recunoaște independența sa îndată ce cestiunea Evreilor va fi regulată.

Din Ragusa se comunică, că atât în Albania de nord cât și din cea de sud agitează o partidă pentru Italia și a câștigat mai ales între populațiunea catolică foarte mulți partizani.

Cestiunea evreească în România.

Diarului „Timpul” i se scrie din Sadagura 14/26 Iulie 1879.

Domnule Redactor! Aflându-mă în Bucovina, cred de datorie mea de cetățean român de-a vă transmite aci în traducțiune un articol însemnat al diarului germân „Politische Fragmente” din 9/21 Iulie curent, carele este unul din organele cele mai considerabile ale partidului conservator în Austro-Ungaria, și care articol cred că este chemat a da o nouă lumină pentru deslegarea cestiunii israelite atât de importante pentru noi, precum lesne vă veți convinge din diferite pasagiuri importante ale acestui articol.

Eată articolul în cestiune, intitulat: *Despre cestiunea emancipării Evreilor în România și aiurea.*

„Se scie că marii diplomați împregiurul mesei verđi, au dictat anul trecut în congresul european ce s'a ținut în Berlin, între altele, și emanciparea Evreilor în România și în Serbia, și au declarat anume prin art. 40*) al actei congresului că independența acestor două mici state depinde dela execuțiunea acestei măsuri. Precum se înțelege de sine, această cestiune a și fost ridicată de E. S. lordul Beaconsfield, carele mai înainte nu se numia altfel decât Benjamin Israeli. Se putea ceti în toate foile de-atunci, că acesta era singurul act de adevărată umanitate pe carele congresul dela Berlin l'a esecutat, căci ar fi fost, precum se pretindea, o rușine pentru secul al XIX, ca în două state europene, egalitatea cultelor religioase să nu fie încă un lucru tranșat. Subsemnăm din toată inima ultima frasă, admitem ușor că nu se prea simte o civilizațiune, când diferența de credințe este chemată a crea și o diferență în traiul social. Trebuie însă să ne gândim dintăiu: cine este de a se emancipa și sub care raporturi au a se împărtași toate drepturile cetățenești Evreilor români și sârbii? Și dacă s'ar puté chiar înțelege despre un stat independent, că niște mari puteri străine ar puté să i prescrie legi pentru politica sa interioră, atunci ar fi trebuit ca diplomații dela Berlin să se gândească cel puțin, că ce fel de sectă religioasă este aceea pe care au admis-o sub imediata lor protecțiune. Dacă nobilul lord Beaconsfield împreună cu domnul Waddington ar fi călătorit prin Basarabia, și ar fi învățat a cunoaște, cel întăiu soiul foștilor sei coreligionari, care a călcat acolo, ear cel din urmă, diferența ce esistă între un evreu român și un evreu francez, credem noi că ei s'ar fi pădit atuncea, cel puțin dom-

*) Din eroare în loc de art. 44 N. T.

nul Waddington, de-a accepta art. 40 a tratatului dela Berlin. „Gazeta de Colonia” rostia acumă în urmă un mare adevér când scria: „Acel ce nu cunoaște Viena, Pesta, Galiția și România, acela nu cunoaște pe Evrei și nu poate judeca nici asupra vătămării, nici asupra folosului lor.” Și acesta e faptul. Anglia are la 24 milioane suflete, 39,000 Evrei, Franția la 36 milioane suflete, 49,000 Evrei pe când în România, cu toate că acolo Evreii nu sînt emancipați, unde sînt 4½ milioane suflete, locuesc 489,000 Evrei. De unde rezultă că trebuie să le vie Evreilor mult mai bine acolo, de oare-ce, numai în ultimile două decimi de ani toți emigrează în România, cu toate că ei sînt privați de libertățile cetățenești cele posed în Franția sau Anglia. Dacă diplomații și-ar fi făcut întrebarea, care este anume rațiunea pentru care Evreii se opresc mai mult în Europa resăriteană decât în cea apusană, și de ce ei s'a espatriat dela libera Anglie și dela republica Franția pentru a se ficsa mai ales în depărtate, nesănătoase văi ale Dunărei, atunci ei au înțeles îndată că trebuie să vie de grup germanic și de celui sârbesc, de a se conforma cu hotărîtul dictat al emancipațiunii Evreilor, din partea puterilor europene. În Anglia, în Franția și chiar și în Germania, de aceea nu este pentru Evrei nici un traiu posibil, fiind că în aceste state, în contra poporului „celui vecinic neguțătoriu” stă dinainte, o populațiune inteligentă o populațiune care cunoaște greutățile vieții și nu se lasă așa de ușor nica se spolia nici înșela. Este probat prin statistică că numărul Evreilor în Germania, Franția și Anglia scade din di în di, pe când prin mijlocul imițiunii el sporesce cu o progresiune în adevér înspăimântătoare în Austro-Unga-

FOIȚA.

Soran

Impératul corbilor.

(A XIV-a poveste populară românească, esplicată).

I.

A fost odată un om sêrac și trăia numai din pescărit, și pentru aceasta s'a dus la apă și aruncă mrejea sa odată, și de două ori și nu prinse nimic, dar când o aruncă și a treia oară, prinse un pește cu flori de aur. Atunci pescariul dăce cătră feciorul seu carele era cu el: „Petre! du peșcele acasă, dar îl astrucă cu marama ca să nu'l vadă nime, că eu mai rămân se cerc doară mai prind pesci așa de frumoși, cum n'am mai vedut.”

„Bine!” dăce Petru „așa voi face tată”, și plecă dar și lui tare i-a plăcut peșcele frumos, și nu se putea răbda ca să nu ridice tot acuși, acuși marama, și să nu se uite la el.

Când era în cetate și trecea tocmai pe lângă curțile împératului, Pe-

tru se mai uită la peșcele frumos, și Susana fata împératului ședlând la fereaștră vedu peșcele frumos și strigă: „Petre! așteaptă-mă, că am să'i spun ceva!” și grăbi iute jos la Petru.

Petru se uită în sus la fată și o așteptă, eară fata împératului ajunglând la el îi dăce: „Petre! dă'mi mie peșcele cu flori de aur, că'i umplu căciula cu galbini!”

Ba, Susana ba! răspuse Petru, că mi-a dăce tata, că nici să'l arét cuiva dar cum să'l vënd!”

Fata împératului îl rugă mult, ca să'i dee peșcele, și într'un târđiu, Petru îl fâgădui, dacă ea va fi muierea lui.

Susana se uită în fața lui Petru, și vedlndu'l fecior frumos, se învoica să fie muierea lui, și luând peșcele cu flori de aur fugi la tatăl seu, și îi spuse toată tocmeala și învoiala.

Impératul când auzi, de mănios sări ca ars, și i dăce, că nici să viseze, că o mărită după fecior pescariu se rac — și a rămas supérat.

A doua di Petru și vine la împératul și peșcesce pe Susana, dar împé-

ratul cu cuget rău, ca să'l trămită pe unde se va prăpădi, îi dăce: „Petre! am vrut să te prăpădesc, pentru că ai cutezat să peșcesci fată de împérat, dar îți dau viața, dacă mi aduci trei pene de păun, din căciula lui Soran, împératul corbilor!”

Petru când auzi, și trécnî pentru că el nici n'a mai auzit de acest împérat, dar respuse: „Voiu căuta, și voiu aduce!” și atunci cu mare jale se despărți de Susana, și făcendu'și opinci de fier, și beș de oțel, a plecat în lume!

II.

Și a umblat Petru cale de trei ani și ajunglând în împérația împératului Alb a întreat: în cătrău e calea la împératul corbilor? Atunci împératul Alb auzi de Petru, îl chieamă la sine și îi dăce: „Dacă mergi la împératul corbilor, spune'i că am fată mândră cum nu se mai află în lume, dar zace de boală, și nici moare nici se scoală; întreată'l de leac, că bun dar îți-o dăru!”

Petru'i răspuse că va întreat. Și a mai umblat cale de 3 ani și ajun-

gând în împérația împératului Verde, a întreat de calea la împératul corbilor? Impératul Verde încă auzi de Petru, îl chieamă la sine și îi dăce: „Dacă mergi la împératul corbilor, spune'i că am ciurde de vaci pe liveđi verđi, la isvoare rēci, dar vacile totuși sînt slabe; întreată'l de leac, că bine te-o dăru!”

Petru'i răspuse că l'va întreat. Și eară a mai umblat Petru cale de trei ani, ajunse în împérația împératului Roșu și a întreat de calea la împératul corbilor? Impératul Roșu auzi de Petru, îl chieamă la sine și îi dăce: „Dacă mergi la împératul corbilor, spune'i că am un mēr cu merele de aur, și cu rod în ceriu, dar acum nu mai rodesce; tot scutur și nu mai pică nici un mēr; să'l întreat de leac, eu frumos dar îți-o dă!”

Petru'i răspuse că l' va întreat. Și a călătorit Petru până a ajuns la capétul lumii, și aci a aflat marea peste carea a trebuit să treacă, dar vedlnd că nu o poate trece a ședut pe țerm și s'a supérat.

Gurēnd a auzit un glas de fată mare, și un cântec foarte frumos, și

ria și de acolo în principatele Dunărene. Viena, de pildă, care în anul 1867 găzduia numai 39,000 Evrei, adecă aproape atâția câți se află astăzi în Anglia întreagă, are după ultimul recensământ 105,000 de locuitori Evrei, adecă mai mult decât a patra parte a întregii sale populațiuni; în ultimii zece ani numărul locuitorilor Evrei s'a înmulțit și mai bine. Voim numai a constata aceasta pur și simplu, și înlăturăm cu cestiunea de-a ști dacă nu este un rău când se concentrează un număr așa de mare de comercianți într'un oraș, — căci Evreul muncesce fisicesce în fapt numai foarte arare ori — înlăturăm această cestiune fiind că compatrioții nostri Evrei ar pute să ne dăcă că acela, căruia nu i place Viena, fie el Evreu sau creștin, nu are decât a emigra. Dar tocmai această ultimă eventualitate comandă mare băgare de samă camerelor române în ceea ce privește emanciparea Evreilor. În mari orașe unde munca fizică este mai ales limitată, un mare număr de comercianți sau de indiviți care fug de muncă, nu poate avea un rezultat așa de rău ca locurile unde populația în fapt trăiesce numai prin agricultură, și unde nu se află nici comerțul nici industria. Acolo devin Evreii o plagă socială a țării, fiind că ei să slujesc atât de ignoranța populațiunii cât și de puterea ei muncitoare și astfel reduc în sclăvie pe ori-ce om de religie, străină lor. Aceasta este însă cazul în România, acolo nu există nici un comerț afară de usurarul comerțului indigen al Evreilor chasidici*); populațiunea trăiesce exclusivamente cu agricultura, și dacă o asemenea i s'ar lua de cătră Evrei ar trebui în realitate să emigreze, precum se întâmplă atât de des la noi în Austria, în Galiția, în Bucovina**). În ultima sa circulară, ministrul român de externe dăce cu drept cuvânt că guvernul român este de părere că în într'un timp foarte scurt, tot pământul să treacă cătră Evrei, și să se nască din aceasta o revoluțiune socială, dacă toți Evreii, imigrați în România ar avea a fi emancipați; căci dacă odată Evreii se vor afla stăpâni ai pământului, atunci și toată ordinea socială se va ruina. Și astfel și este. Diplomaților, impregiurul mesei verzi, le este ușor de vorbit de asemenea lucruri; nu este vorba de pelea lor

*) Chasidici, secta ce se deosebesce de Evreii numiți Germani. N. T.

**) Chiar în luna unde mă ocup cu traducerea acestui articol, află dela d-nul baron M. unde sunt găzduit, că în zilele aceste, trei sute de familii bucovinene au fost silite să emigreze acum din satul Cz. în Rusia, desfăcându-se cum au putut, de miserabila avere ce le-a mai rămas. N. T.

cântând pe mare a vădută o fată, jumătate în sus față jumătate în jos pesce, și ea apropiindu-se de țărâm, îl întrebă: „Dar unde mergi voinice?”

„Merg la împăratul corbilor”, răspunse Petru, „că m'a tărâmis socrul meu ca să i aduc trei pene de păn din căciulă, dar eacă nu pot să trec marea!”

„Hei Petre!” îi dăse fața de mare, „că norocos te-a mai născut mamăta, de ai ști tu, ce nu știi. Grea slujbă ai primit, și pe grea cale ai pornit, dar eu te trec pe spate până în împărăția împăratului corbilor, dacă l-ai întreba și despre mine, căci și eu sum fată de împărat, și am fost mândră, cum n'a mai fost în lume, și m'a pețit împăratul corbilor, dar tatăl meu nu s'a învoit și pentru că am fugit de acasă, m'a blăstemat ca să fiu jumătate pesce așa cum mă vești!”

Petru îi făgădui că va întreba și despre ea, și, atunci fata cântătoare pe mare, îl luă pe spate și îl trecu marea.

(Va urma)

și tot odată se măgulesc cu plăcerea în ori ce cas dubioasă de-a fi afumați cu tămăce de cătră alianța Israelită. Cu totul alt-ceva e, când este vorba de o practică politică interioară a statelor atinse prin acest § 44; nu este vorba aici (adecă în politica practică) de un act de umanitate, ci din contră este vorba de-a nu lăsa pe populațiune și pe stat să comită o sinucidere. D-nii Beaconsfield și Waddington nu ar avea decât să cerce a aduce o cantitate proporțională de Evrei din România în Franța și Anglia! Dacă Românii ar avea 4800 Evrei în loc de 480,000, și aceasta ar fi justul procent dacă se pune în comparațiune populațiunea întreagă a Franței și Angliei cu numărul Evreilor ce locuiesc acolo, atunci nu ar fi avut Europa nevoie de-a se îngriji de emancipațiunea lor, căci Românii ar fi acordat-o deja de mult și din propriul lor impuls. Este dar o mare injustie de-a învinovăți pe ambele state Dunărene că ele nu emancipează pe Evreii ce imigrează în masă; pentru aceste mici state, acest lucru nu ar însemna ceva mai puțin, decât că ar stringe singuri ștreangul pe carele diplomații europeni l-au trecut la gâtul lor, și s'ar gîtu. Așa dară, fie-care gânditor imparțial poate da aprobarea sa numai într'un cât comitele Andrassy cum se dăce ar fi deșteptat pe guvernul român a lua numai în academică considerațiune articolul 44 al tractatului dela Berlin. Ministrul de externe Austriac este de sigur în această privire, judecătorul cel mai competent, căci știe, din experiențele propriei sale țări, unde se poate ajunge cu o prea mare toleranță în această privire. Poate va ajunge Austro-Ungaria încă odată la displăcuta pozițiune ca să trebească să eșecueze un act care să fie esențialmente cu totul identic cu faptul neurmării de cătră Români al art. 44 al tractatului dela Berlin.

Apel,

cătră toți domni și frații învățători gr. or. din archidieceasă.

Domnilor și fraților învățători! Prea venerabilul consistoriu archidieceșan gr. or. din Sibiu cu dno 7 Iunie 1879 nr. 1613 scol. 1879, a aflat de bine a schimba cursurile supletoare cu conferențele învățătoresci. Punctele cele 4 de desbatere cuprinse în cerculariul de sub nr. sus citat, atâta sunt de interesante, în cât, a nu participa cine-va la astfel de conferențe ar însemna un indiferentism nedemn pentru chie-marea învățătorescă. Pedecedele invite până acum se ved delaturate, pentru că:

a) diurnele le poate scoate fiecare învățătoriu din comuna sa și spesele de călătorie;

b) timpul s'a redus la 5 zile (din 10—15 August);

c) obiectele de desbatere, la aceste conferențe se vor pune în un mod conservativ — conferențial — parlamentar —;

d) locurile centrale de adunări, proporționalmente ca și până acum sunt foarte potrivite;

e) cerculariul a eșit destul de timpuriu.

Prea bunii noștrii părinți se îngriesc de starea și soarta noastră, de cultura și perfecționarea noastră în specie și de binele comun în genere; apoi la atari ostenele și sacrificii să le răspundem cu nepăsare? să nu fie! La activitatea cea neobosită a S. S. archierei, a bravilor noștrii deputați sinodali și dietali, se răspundem cu indiferentism? să nu fie!

Cei mai slăbuți să nu se descurageze nici să se retragă, pentru că din asemenea conversări și desbateri pot culege și învăța mult.

Cei mai apți cari și înșiși ar fi în stare a conduce conferențe, încă

să nu se rușineze a participa la astfel de conferențe; ci toți de toate să se pregătească a fi pe ziua fiesată de 10 August la locul de adunare unde are plăcere a participa; ca să arătam și noi că trăim și sîntem vii, și încă, că ne interesăm de cauza scolară și de soarta și chie-marea noastră învățătorescă.

„Tempora mutantur, et nos mutantur in illis.”

Teodor Pop.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 25.

Ședința din 21 Iunie 1879.

Membrii prezenți: D-nii Alecsandri Vasile, Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Cogălniceanu Michail, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Stefan, Fētu Dr. Anastasie, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maniu Vasile, Melchisedec P. S. S. episcop, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Ureche Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

Procesul verbal al ședinței precedente se verifică.

D. Crețulescu, cerând cuvântul în cestiune personală, dăce că ascultând discuțiunile petrecute în ședința de ieri la care cu părere de reu n'a putut lua parte, se vede dator a declara, că în aceea ce privește opiniunea comisiunii relativă la psaltirea lui Coressi, d-lui n'a împărtășit opiniunile celor-alți membrii, ci a fost, este și va fi pentru ideea și părerea expresă în consultațiunea de la 18 Ianuarie.

La ordinea zilei fiind votarea în total a statutelor, d. Odobescu dă lectura proiectului discutat și adoptat care se aneșează.

D. Laurian cerând cuvântul asupra votului, dăce că, după art. 27 din statutele societății academice spre a se pute vota modificări la statute urmează mai întâi că modificările să fie propuse de 5 membrii actuali. Deci crede că după aceasta prescripțiune, care este legea noastră, statutele ce se pun la vot astăzi, trebe să capete 23 voturi pentru.

D. președinte esplică că partea primă a prescripțiunilor invocate de d. Laurian s'a îndeplinit: nu numai 5 membrii ci o mare majoritate a propus, a susținut și a votat statutele de față. Cât despre partea a doua, i se pare cestiune de interpretare: dacă s'ar admite a se cere numărul de 23 membrii aderenți, și dacă în momentul de față sunt numai 22, oare nu trebe să numere adesiunile celor ce n'au putut veni? În așa cas, d-lui comunică declarațiunile d-lor Cipariu, Fontanin și Maioreșcu, (trămise de cei 2 dintâi prin scrisori, eără de cel din urmă făcută alaltăeri aici în ședință) cari arată că aderă la statutele aceste.

D. Cogălniceanu nu se unesce cu modul de interpretare al d. președinte, la nici un corp organizat votul nu se dă prin delegațiune, prin scrisori sau prin depeși; persoana ce nu este față nu se numără și nici poate vota. D-lui nu se unesce însă nici cu d. Laurian care cere ca pentru statute să se dea votul afirmativ de $\frac{3}{4}$; o asemenea interpretare ar fi în adevăr judică și neadmisibilă; cel mult se poate cere la votare să fie față 23 de membrii eara validitatea votului o pronunție majoritatea membrilor prezenți.

D. Fētu cere să se amâne votarea pentru o zi, mult două, și să se tipărească un exemplar de statute cu corecțiunile făcute spre a l pute cunoasce mai bine; altfel declară că se va abținé de la vot.

D. Sion dăce că dacă e vorba de număr, crede că trebe a se constata numărul membrilor actuali ai academiei. D-lui crede că trebe a se numera numai membrii ce a luat parte ca activi și actuali în fosta societate academică, eără nu și acei ce au fost numiți de la început în comisiunea literară la 1867. Deci fiindcă între aceștia sunt unii cari, nu numai că n'au venit vre-o dată măcar la societatea academică, dară chiar au declarat că nu primesc a fi membrii (precum a-nunțat unii din ei) nu înțelege pentru ce pe acei membrii să i numărăm.

D. președinte observă că venirea d-lui N. Ionescu și a P. S. S. P. Melchisedec ne scoate din ori-ce dificultate: discuțiunea numărului nu poate avea loc, fiind de față 23 membrii.

D. Luarian, revenind la thesa sa susține că academia fiind o continuitate a societății academice trebe în cazul de față, să respecte statutele vechi după acele, statutele de astăzi trebe să aibă votul afirmativ și aprobativ a 23 membrii. Altfel lucrarea nu o consideră ca legală. Dacă chiar cu ocaziunea de față s'a admis ca modificarea regulamentelor să nu se poată face cu mai puțin de $\frac{2}{3}$ din numărul membrilor, apoi pentru modificarea statutelor nu trebe o garanție mai mare?

D. Cogălniceanu replică că dacă s'a admis numărul de 23, crede că s'a făcut îndestulată condescență d-lui Laurian. Dacă admite teoria d-sale de a cere votul aprobativ acetui număr deplin, este a tinde la distrugerea academiei și la paralisarea ei pentru totdeauna. D-lui observă că legea cea nouă a abrogat ori-ce organizațiune în statute anterioare. Fosta societate academică astăzi nu mai are ființa legală. Statutele de astăzi confirmă baza legii, pe care academia trebe să meargă înainte. Conclude a dăce că crede cestiunea de elucidată și cere a se închide discuțiunea.

D. președinte voinde a consulta adunarea despre închiderea discuțiunii d. Laurian cere a vorbi în contra, d-lui aduce aninte că obiecțiunile de astăzi ale d-lui Cogălniceanu s'au mai produs în sinul acesei adunări, cu toate aceste adevărul nu s'a putut răsturnă. D-lui susține că academia nu este de cât o continuitate a societății academice și în puterea drepturilor vechi membrii de astăzi funcționează. Prin urmare, după statutele vechi, trebe să se voteze cele noue: votarea nu ar avea nici o validitate dacă aceasta n'ar obținé 23 voturi.

D. Hașdău cere închiderea discuțiunii, de vreme ce chiar de s'ar admite autoritatea statutelor vechi, și tot încă ele cer $\frac{3}{4}$ voturi în genere, eără nu voturi afirmative; însuși d. Laurian în proiectul de dicționar la cuvântul vot ne spune că trebe „să numărăm voturile pentru și voturile contra.”

D. Ionescu cere ca să se pună la vot rezoluțiunea interpretativă a prescripțiunilor relative de d. Laurian.

Se pune la vot interpretarea art. 27 din vechile statute după înțelesul dat de d. Laurian și majoritatea se pronunție contra.

Se cere votarea după apel nominal. Să proceda astfel: 21 membrii răspund cu pentru; 2 membrii se abțin.

Ședința se ridică la 11 $\frac{1}{2}$ oare.

Președinte, Ioan Ghica.
Secretar ad-hoc, G. Sion.

Varietăți.

* (Postal). La direcțiunea postală din Sibiu sunt de ocupat următoarele posturi și adecă:

a) un post de oficial prelângă o cautiune de 300 fl. salariu anual de 600 fl. și bani de quartir 100 fl.;

b) eventual un post de practicant cu adiut anual de 300 fl. v. a.;

c) postul de conductor prelângă o cautiune de 100 fl. v. a. salariu anual 400 fl. și paușale de călătorie 300 fl. v. a. și

d) eventual postul unui servitoriu cu salariu anual de 200 fl. v. a. și 60 fl. pentru îmbrăcăminte.

Doritorii de-a ocupa unul dintre aceste posturi au ași adresa în termen de 3 săptămâni suplicile lor la direcțiunea postală din Sibiu.

* (Zulii în Londra.) În zilele din urmă, s'a făcut la Londra, în sala St. James Hall, Regent-Street, o exhibițiune de Zuli, aduși cu mari cheltueli din țara lor de către d. Farini, acela, care a adus la Paris în grădina de aclimatisație, pe Laponi.

Spectacolul acesta interesază foarte mult pe Englezi, sala e plină fără încetare la toate reprezentațiile. Banda se compune din 7 inși: Dogoudo, șeful ei, Pamon, Oseker, Kikon, Magubi și Nisan. Sînt, negreșit niște Zuli amici, dar pe cari i-a adus cu oarecare greutate după ce i-a înduplecat să părăsească țara lor. Marea mai cu samă le a făcut o mare groază în timpul trecerii. Sosiți în Anglia însă au redevenit voioși și par cu toții fericiți că au făcut acest voiaj. Ei sînt oameni foarte frumoși, sdraveni și al căror chip, departe de-a se apropia de popoarele centrale ale Africii, are oarecare asemănare cu chipul Egiptenilor; privirea lor e vioaie, fisionomia mișcătoare și arăt foarte deștepti.

Ei au conservat la teatru costumul lor național, afară numai că port o chiulotă, concesiune făcută publicului englez; restul costumului se compune din pene, juvaeruri elementare și obiecte pline cu medicamente preservative de boale, care fac o mulțime de pete pe pelea lor neagră de tot.

Prima reprezentație a fost pentru societatea de antropologie, pentru deputații parlamentului, câți-va lorzi, între cari ducele de Wellington și mulțime de ladi. Ei esecutară cu mare dibacie nește lupte de adresă cu cimage, simulațiuni de combateri, cânturi și danțuri de răboiu, dar exercițiul care a făcut cea mai vie impresiune e acela al săgeților.

Într'un chip, preparat dinainte, la o distanță de 20—30 metri, ei aruncară săgețile lor cu o acurateță remarcabilă, aproape de necredut, ceea ce făcu să înțeleagă publicul englez cât devine de îngrozitoare această armă în mâinile lor, deși primitivă.

În resumat, impresiunea ce rezultă în Anglia din această exhibițiune a rasei zulă, este că poporul acesta se arată susceptibil de-a fi civilizat repede și nici de cum cu violență. „St.“

* (Regulamentul scolar în Rusia.) Eată care sunt regulile la care sunt supuși la Petersburg elevii din gimnasiile, progimnasiile și scoalele profesionale.

1. Scolarii trebuie să poarte uniformă; aceste uniforme trebuie să fie închise de sus până jos.

2. Elevul să poarte sacul lor când merg la școală și când se întorc.

3. Scolarii trebuie să aibă o bună purtare pe drum.

4. Scolarii se vor oprî și vor saluta când va trece M. S. Impăratul sau membrii din familia imperială.

Ei vor saluta pe toți înalții demnitari ai statului și ai bisericeii și toți membrii corpului profesoral.

5. Întrarea balurilor mascate, a cluburilor, a birturilor, a cafenelelor, a saletelor de biliarde, este interzisă scolarilor.

Le este asemenea interzis de-a merge la grădinile publice, afară de grădina zoologiei, unde pot sedea până la 10 oare sara.

E interzis, de-a merge la te-

atre unde se joacă piese, cari nu sînt cu totul morale.

E interzis scolarilor de-a fuma de-abia țigări, de-a purta bastoane, biciu etc.

8. Fie-care scolar trebuie să aibă cu sine biletul seu de legitimize.

* (Canalul de Panama.) Străpungerea istmului de Panama se va face de-o societate care ficează capitalul ei la 400 milioane, reprezentat prin 800,000 acțiuni, din care 10,000 rezervate societății civile a concesionarilor primitivi, cari aduc concesiunea și studiile lor. 790,000 acțiuni rămân pentru subscripțiunea publică, care va avea loc la 7—8 August viitor. Nu se prevede ca acest capital de 395 milioane să fie de ajuns pentru deplina executare a lucrărilor și se crede că vor mai trebui încă 200 milioane, ce se vor obține mai târziu prin o emisiune de obligațiuni. Astfel, societatea va putea dispune de 600,000,000 lei, ca să și săvârșască opera gigantică al cărei apostol este d. Ferdinand de Lesseps.

* (Zidul chinezesc.) Mulți vor fi auzit câte ceva despre zidul colosal chinezesc, dar prea puțini vor fi, cari să cunoască toate amănuntele acestui colosal zid. Tocmai acuma a cercetat acest zid un inginer american, care construiesc un drum ferat în China. Acest inginer ne dă următoarea descriere. Zidul este de 360 miluri germăne de lung, 18 urme de înalt și de-asupra 15 urme de lat. Fundamentul este tot de granit solid și ceealaltă parte de cărămidă tare. În distanță intermediară de 200 până la 300 de pași se află turnuri tari de câte 25—30 de urme de înalte și 24 de urme în pătrat. De-asupra pe zid se află de amîndouă părțile parapeturi așa, încât apărătorii pot să meargă dela un turn la altul fără de a l pute vedea dușmanul. Zidul e făcut fără considerațiune la teren preste munți, văi și șesuri, de multe ori preste prăpăstii de 1000 de urme adînci. Păraiele și riuurile mai mici sînt acoperite cu poduri. Ape mari au pe amîndouă țărmurile turnuri tari. Zidul l-au clădit Chinezii cam pe la 200 de ani înainte de era creștină în contra incursiunilor tătarești. Timpul cât s'a cercutat pentru această operă colosală, precum și spesele câte s'au făcut cu această grandioasă operă arhitectonică nu se poate calcula. Nu mai incapa nici o îndoială, că la ridicarea acestui imponent zid au lucrat milioane de oameni, tocmai atîția, câți au lucrat la construirea piramidelor în Egipt.

* (Platina.) Acest metal, descoperit abia în 1735 de Don Antonio de Ulloa, a fost cunoscut mult timp sub numele de aur alb. El a luat numirea dela cuvîntul spaniol plata, argint. Dela acest timp s'a găsit platina mai în toate terenele aurifere ale Americii de miază noapte, unde se găsește în boabe mici, ca în minele de argint dela Guadalcanal di Spania. În timpul mai nou s'a semnalat prezența platinei în năsipurile aurifere ale Rinului.

Coloarea platinei ține calea de mijloc între albul plumbului și acela al argintului; acest metal e moale și foarte flexibil. Platina este cel mai greu metal. Între proprietățile ei putem amuța rezistența ei celui mai violent foc fără să se topească și nu se poate ataca prin accide: impregiurare foarte prețioasă căci din acest metal se fac mai toate instrumentele de chemie. Abia însă în anul 1822, când s'a descoperit platina și în Urali, a prezentat exploatarea acestui metal oare care importantă. Rusia a început să bată monede de platina; s'a încercat a se face bijuterii de platina; s'a făcut lanțuri de ciasornice etc. Luciul puțin intens și greutatea prea mare a acestui metal a împedat servirea cu aceste obiecte de luc. În stare osidată a-

cest metal se întrebuintează ca podobă la porțelane, dându-i un luciul metalic inalterabil care are aparența argintului; din cauza inalterabilității luciului platinei ea se întrebuintează la o glințile telescopice rezistînd foarte bine influențelor meteorologice. S'a încercat cusuces a înlocui cositoriul cu platina pentru sporirea vaselor.

Acest metal ar fi foarte folositor în multe cazuri, dacă ar fi mai efin; de și nu este rar totuși în comerț și s'a păstrat valoarea; este chiar mai scump decît aurul. Causa scumpetei o putem atribui greutatei de-a se curăți, căci platina nu se găsește de tot curată. Ați când s'a găsit mijlocul curățeniei prin umezeală valoarea platinei a cădînt în Rusia de la 30 fl. la 16 fl. 30 grame. Platina din America e mai curată și mai căutată.

Estragerea platinei are în Rusia o importanță prea mare. Minele au produs în timp de nouă ani, dela 1827—1836 chilograme 14,116; din care s'au întrebuintat 160 chilograme la baterea banilor, bătîndu-se ruble în valoare de 8,186,620. Fără a esagera putem calcula la două milioane franci venitul anual al Rusiei în urma platinei. În America comerțul platinei fiind liber nu avem nici un document ca să putem calcula chilogramele ce se estrag; ori cum ar fi, putem țice că cantitatea platinei produsă de America e îndoită acelei produse de Rusia.

* (Oalele de pământ.) Se vînd pentru mai multe trebuințe vase de pământ ars rîu smălțuite. Smălțul (emailul) acelor vase conține plumb. Dacă pămîntul (lutul) a fost bine copt, adică dacă cupitoriul a fost îndestul încălțit, atunci plumbul fiind prefăcut în sticlă, este nevătămător sănătății. Dar dacă oalele n'au fost bine arse, atunci plumbul din smălț se topește lesne în beuturile și bucatele ce se păstrează în acele oale și le otrăvesc. Mai ales vinul, oțetul, borșul, lapte acru, varța acră, crastaveți murați, și alte beuturi și mîncări acre, topește plumbul din smălțul acelor oale de pământ și oamenii cari se folosesc de dîsele se îmbolnăvesc de nisce boale dureroase. De-aceea înainte de-a se întrebuinta o oală de pământ smălțuită, caută să se fiarbă într'nsa oțet tare în timp de două oare, după rîcire să se lapede acel oțet, să se spele oala, să se toarne într'nsa alt oțet curat și să fiarbă din nou 2 oare, apoi să se verse și acest oțet și să se spele oala din nou. Atunci ea este curată și se poate întrebuinta fără primejdie.

* (Filocsera cafelei.) Sîntem amenințați de-a nu mai avea cafea! Acest produs delicios va dispăre de pe mesele noastre, dacă această insectă va continua devastarea sa. S'a descoperit de curînd, la Ceylon, o ciupearcă veninoasă care se colăcește de rădăcina acestei prețioase plante (cafelei), și i sugă tot sucul. Planta se vestejesce, se uscă, apoi moare. Astfel de parasite s'au observat și la Moka și la Martinica.

Fericire că un învîțat a aflat mijlocul de a respinge acest flagel prin mijlocul introducerii de pucioasă la rădăcina plantei.

Fi-va ciupearca mai tare decît sciința? Ferească D-zeu! căci apoi adio frumoaserr vise ce produc această licoare divină, după cum se exprimă Aristote.

* (Pleve și Sîrbii.) Diarul „Golos“ aduce următoarea scire de interes pentru Sîrbia: O deputațiune de țărani sîrbi adresă o jalbă către delegatul rus din comisiunea de delimitare, colonelul Pleve. Acesta le răspunde, că Sîrbii n'au decît să aleagă pe prințul Alexandru de Battenberg ca domn, și Rusia le va împlini toate dorințele.

* (Antăia universitate din Siberia) se va deschide zilele aceste

la Tomsc, după cum face cunoscut aceasta un decret al ministeriului cultelor din Pettersburg. Deschiderea se va face cu mare solemnitate, asteptîndu-se sosirea marelui duce moștenitor.

Această universitate va fi cea mai frecventată, căci în ultimii trei ani bunul guvern rusesc a trimis în Siberia peste 20,000 studenți din toate gradele începînd de la vîrsta de 12 ani în sus.

* (Cosciugul principelui Louis Napoleon), poartă inscripțiunea următoare: „Napoleon, Eugène, Louis Jean Ioseph, Prince Imperial. Né à Paris, 16 Mars 1856. Tué par l'ennemie, en Zululand (Afrique Australe), le 1 Iunie 1879. Déposé dans l'église catholique de Sainte Marie de Chislehurst le 12 Juillet 1879. R. I. P.“

„Times“ publică tecstul inscripțiunilor de pe cununile ce erau depuse pe cosciugul prințului. Regina scrie: „Souvenir de vive affection, d'estime et de profonds regrets de la part de Victoria Reg.“ Prințesa de Wales în limba engleză: „A token of affection and regard for him, who lived the most spotless of lives and died a soldier's death, fighting for our cause in Zululand.“ (Un semn de afecțiune și de stimă pentru el, care a dus viața cea mai nepetată și a avut moartea unui soldat, pre când se lupta pentru cauza noastră în țara Zulilor.)

Bursa de Viena

din 1 August n. 1879!

Metalicele 5%	67 50
Împrumutul naț. 5% (argint)	68 40
Împrumutul de stat din 1860	126 —
Acțiuni de bancă	826 —
Acțiuni de credit	272 25
Argint	— —
Valuta nouă imperială germană	56 75
London	115 75
Galbin	5 46
Napoleon d'aur (poli)	9 22

Economic.

Sibiu, 29 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5.30—6.10; Grâu sîcăr, fl. 4.40—5.—; Sîcăr fl. 2.80—3.20; Orz fl. 3.10—3.50; Ovăș fl. 1.90—2.30; Cucuruz fl. 2.90—3.30; Mălaiu fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.80—2; Semînjă de cîneapă fl. 5—6; Mazeră fl. 6—6.50; Linte fl. 9—9.50; Fasole fl. 4.50—5; pro 50 chilo: Făină de pîne fl. 3.50; Sîlînă fl. 25—30; Unsoare de porc fl. 25—27.50; Sîu brut pro 50 chilo fl. 16; Sîu de luminări fl. 22.50—; Luminări de sîu 50 chilo fl. —.—28; Sîpun fl. 20.—; Fîn 50 chilo fl. 0.50—0.60.; Cîneapă pro 50 chilo fl. 32—34.; Lemne vîrtoase de foc pro metru cubic fl. 3.—; Spirit pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vițel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berbec 28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitățiuni: în 12 August și 15 Septembrie imob. lui Petru Grama în Zorop ház; în 16 Septembrie imob. lui Moise Farkas în Măgheruș (judec. cerc. Reghen); în 11 Septembrie și 11 Octombrie imob. lui Mihail și Stefan Peljános în Lisneu; în 13 Septembrie și 15 Octombrie imob. lui Aldesandru Imre în Angyalos (jud. cerc. Sângiors); în 2 August imob. lui Iosif Szele și soției sale în Diosseg (jud. cerc. Székelyhid); în 30 August și 30 Septembrie imob. lui Vincenz Tompa în Macșa; în 4 Septembrie și 4 Octombrie imob. d-nei Gavrilă Daucs în Criș trib. K. Vársrhely); în 23 August pretensiunile active ale masei concursuale a lui Carol Rössler în Sibiu (trib.); în 9 Septembrie și 9 Octombrie imob. Mariei Zinn în Arupatak-Elöpatak; în 12 Septembrie și 14 Octombrie imob. lui Mihail Kis în Egerpatak (judec. cerc. Sângiors); în 8 August imob. lui Iosif Marschall în Sibiu (trib.); în 7 August imob. lui George și Maria Lienerth în Roșia (trib. Sibiu); în 30 Iulie imob. lui Pavel Mihaly în Macșa (trib. Murăș Oșorheiu); în 28 August imob. rîmasului după George Banyay în Cluj (trib.); în 11 August imob. Mariei Fabrișius în Sibiu (trib.); în 11 August imob. lui Ioan Bîrsan în Brașov (trib.).

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii de învățătoriu la scoala gr. or. împreună cu greco-catolicii din comuna Hepria se escrie concurs până la 19 August 1879 st. v.

Emolumentele sânt:

1. Salariu 200 fl. v. a. din care 20 fl. v. a. se vor număra îndată la începutul anului scolar, eară restul în patru rate egale până la finea anului scolar.

2. Cortel liber în zidirea scoalei și lemne de foc; și

3. Grădina de pomărit de asemenea se lasă în folosința învățătorului.

Doritorii de ambele confesiuni îndreptățiți ce doresc se îmbrățișeze acest post au să își înainteze cererile lor înzestrate cu documintele prescise de statutul organic și legile scolare senatului scolaru local per Alba-Iulia la O. Herepe până la prenotatul termen.

O. Herepe în 15/27 Iulie 1879.

1—3 Senatul scolar local.

Nr. 82—1879. 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din comuna Meșterhaza, protopresbiteratul Turdei superioare, se escrie concurs cu termin până la 1 August a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

1. Salariul anual de 200 fl. solvend în 4 rate din repartitiune;

2. Cuartir liber în edificiul scoalei și lemne pentru încălzit.

Doritorii de-a ocupa acest post au de-a substerne petițiunile lor la oficiul protopresbiteral în Deda până la terminul sus indicat, în cari au de-a dovedi:

a) că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale;

b) că au absolvat cursul clerical ori pedagogic;

c) că au depus esamenul de calificatiune.

Aceia, cari n'au depus esamenul de calificatiune au de-a documenta, că pe cariera de învățătoriu au funcționat cel puțin 2 ani de zile.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Turda-superioară în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Deda, 5 Iulie 1879.

Ioan Popescu m. p.
adm. prot.

Nr. 45. 3—3

CONCURS.

La scoala normală gr. or. din Orăștie sânt trei posturi învățătorești cu următoarele emolumente de conferit:

1. Un post de director cu salariu anual de 450 fl. cuartir frumos pentru o familie în edificiul scoalei, grădina de legumi și un loc arătoriu.

2. Un post de învățătoriu cu 300 fl. și un loc arătoriu.

3. Alt post cu 250 fl. și cuartir în edificiul scoalei; fie-cărui învățătoriu se dau încă 4 stângini de lemne din care are să încălzească și scoala.

Dacă vre-unul dintre învățători va fi în stare a conduce corul bisericesc deja înființat, i se asigură o remunerațiune anuală de 50 fl.

Didactrul dela scolarii externi se va împărți în două părți, din care o jumătate va incurge în casa bisericeii, eară cealaltă se va împărți egal între toți trei învățătorii.

Unul sau doi dintre învățători pot fi aplicați și la scoala de meserii din loc, de unde ear vor primi un salariu de vre-o 180 fl.

Salarele se solvesc regulat în rate lunare decursive din casa bisericeii.

Dela concurenți, cari de-ocamdată

se primesc pe doi ani de probă și numai după aceea pot fi definitiv așezați se recere, ca

1. Directorul să fie pedagog și gimnast absolut cu esamen de maturitate și să aibă un serviciu de cel puțin 2 ani;

2. Ceialalți doi învățători se fi absolvat cel puțin 6 clase gimnasiale și pedagogia și să poseadă testimoniu de calificatiune; se înțelege, că cântăreții și cei cu clase mai multe vor avé preferență.

Suplicile în acest mod instruate sânt de-a se substerne până la 5 August st. v. la oficiul ppresbiteral gr. or. în Orăștie; alegerea va fi în 12 August st. v.

Orăștie la 8 Iuliu 1879.

Comitetul parochial concernent în conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 118. 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei gr. or. de classa a III din comuna Beșa, în protopresbiteratul Paloșului se escrie concurs până în 12 August a. c.

Emolumentele sânt:

1. Casa parochială cu două încăperi și superedificatele economice necesare.

2. Porțiunea canonică, arătură și fânaș, o vișoară, cimiteriul cu pomi din giurul bisericeii, toate de 2 jugere 859° □.

3. Dela 79 familii cu fum câte o ferdelă veche de bucate în grăunțe, și câte o ferdelă de ovės sau 1/2 ferdelă alte bucate în prețu'i; dela 8 familii neorustici câte o ferdelă veche bucate în grăunțe.

4. Dela tineret o ți de lucru (clacă).

5. Lemne pentru foc 6 orgii.

6. Stola îndatinată dela 57 de familii.

Doritorii de-a ocupa această parochie au a'și adresa concursele instruite conform „statut. organic” și regulamentului sinodal din 1873 până la terminul sus arătat subscrisului.

Paloș 9 Iuliu 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Teofil Gheaja m/p,
adm. prot.

Nr. 149 — 1879. 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. română din comuna Bârsău protopresbiteratul Gioagiului I, se deschide concurs cu termin până la 18 August a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

a) Salariu anual de 200 fl. v. a.

b) Bani de cortel 25 fl. v. a.

c) Grădina de legumi lângă edificiul de scoală, și două orgii lemne de încălzit.

Suplicile pentru ocuparea acestui post instruite în sensul §-lui 13 din stat. org. sânt a se îndrepta la adresa subscrisului până la termiul sus indicat.

Se mai cere ca concurenții se fie versați și în limba maghiară.

Hondol, 1 Iulie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial

Vasiliu Pipoș m. p.
protopresbiter.

Nr. 1939 B. 3—3

CONCURS.

Devenind în vacanță un stipendiu de stat de 500 fl. pentru calificatiunea mai înaltă a clericilor din archidieceasa gr. or. a Transilvaniei la vre-o universitate, — pentru conferirea acestuia se escrie concurs cu termin până la 7 August st. v. a. c.

La acest stipendiu pot concurge numai clerici absoluți din seminariul

andreian, cari sânt totodată absoluți de gimnastu cu esamen de maturitate.

Concurenții au a substerne la consistoriul archidiececan până la terminul arătat suplicile lor instruite cu atestatele scolare necesare, adică: atestat de maturitate și absolutoriu clerical, apoi cu atestat dela medic, că sânt deplin sănătoși și în fine cu revers, că după absolvire vor intra în serviciul bisericeii noastre.

Din ședința consistoriului archidiececan.

Sibiu în 7 Iuliu 1879.

Nr. 263—1879. 3—3

EDICT.

Iuliu Ilie Păulescu, carele născut în Lugoș, comitatul Carașului și fost locuitoriu în comuna Turcheș din Săcele, comitatul Brașovului a părăsit cu necredință dela 15 Iuniu 1876 pre legiuita sa soție Raveca, fiica lui Constantin Stoica din Satulung, tot în Săcele fără de a se scî locul ubicațiunii lui este prin aceasta citat, ca în termin de un an și o ți să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra'i de soția sa.

Brașov, 27 Iuniu 1879.

Forul matrimonial greco-oriental al Brașovului I.

Nr. 289—1879. 3—3

EDICT.

Adam Correntis născut din Fersala în Tesalia, fost mai pe urmă câțva timp speculant de bucate în Brașov, carele de mai multe luni de zile a părăsit cu necredință pre legiuita lui soție Maria născută Emanuil Zlatco de aici din Brașov, văduva Anastase Constantinides, fără de a se scî locul ubicațiunii lui, este prin aceasta citat, ca în termin de un an de zile să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul încaminat asupra'i de soția sa

Brașov 10 Iulie 1879.

Forul matrimonial gr. or. al Brașovului I.

Publicațiune.

Espirând cu finea anului 1878 arēnda pătrariului liber de crășmărit în comunele Branului, în urma conclusului eforiei scoalei capitale dto 30 Iunie 1879, se face cunoscut că pătrariul liber, ca proprietate a susnumitei scoli se va vinde pe calea licitațiunii publice pe un period de 3 ani, pe ziua de 7 August st. n. a. c. la 10 oare ante amiași în localul scoalelor capitale din Bran; prețul strigărei este 500 fl. v. a. și doritorii de a licita vor avé a depune un vadiu

de 10%. Informațiuni mai detalate se pot lua dela presidiul scolar.

Bran în 23 Iulie 1879.

Eforia scoalei capitale.

Ioan Moșoiu m. p.
paroch președinte.

[32] 3—3

„Albina“

institut de credit și de economii în Sibiu

acordă imprumuturi cu interese scădute pe lângă amanetare de hârtii de valoare unguresci, austriace, și de România; pe lângă amanetare de aur și argint cum și de scrisuri fonciare (Pfandbriefe) ale institutelor ipotecare;

escomptează hârtii de valoare și cuponi espirați sau cari espiră cel mult după 6 luni;

primesce afaceri de încassări, comisiuni pentru cumpărare și vânzare de hârtii de stat și de alte efecte cum și alte comisiuni de bancă pe lângă coperire.

Sibiu, 21 Iulie 1879.

[31] 2—3 Direcțiunea.

A eșit de sub tipariu și se află la librăria:

I. E. Teran,
in Oravița.

	n. cr.
Rosca, Dora și Floriu, poemă	—40
Vartic T, Sultanul păcălit, poveste populară și amuzantă	—30
Pomperi, Doue inimi de femeie, novelă	—30
Arbore fragment istoric, a moldo-românilor	—30
Blaremburg, România și resbelul oriental sau Guvernanții și Guvernanții	1.50
Vartie Elena, Doctorul casnic, pentru viața îndelungată	—30
Puiu, Prescurtare din istoria rom. urmată de tractate pentru învățământul primariu	—35
Popea, Biografia arhiepiscopului și metropolitului A. de Șaguna	2.50
Cartea norocului sau Gura viitoriului care spune fiesce căruia ce are să i se întemple	—55
Fundescu, Scarlat român, orginal	1.20
Grandeia, Fulga român orginal	1.50
„Contesa Lambertini“ fiica Cardinalului autorele apare în toată sēptămâna l fascioară cu ilustrațiuni a fascioara	—35
Caterina, Cornaro cea mai frumoasă regină a Ciprului apare în broșură	—70
Episcopul Scribau, Mărgăritare sau colecțiune de cuvinte alese a celui întru sânti părintele I. Crisostom	2.50
Lauran, Creștinul gr. cat. deprins în legea sa	1.20
Budu, Cuvântări funebreale și ereticiuni	1.50
Orariu, (ciaslov) bogat cu litere	3.—
Aghiasmatarul sântilor pentru preoți gr. or., cu litere	2.50

[33] 3—3

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **esecutare foarte solidă, umblet ușor mare productivitate și treerat curat a**

mașinilor de treerat cu brațe și cu vârtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paie, mori pentru sdrobot etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 31